

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4Cpr/2/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5311210752
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2014:5311210752.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci navrhovateľky F. L. „-F., Š. XXXX, Č., IČO: XX XXX XXX, zastúpenej JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom, AK Mierová 1725, Čadca proti odporcovi F. A., nar. XX.X.XXXX, O. XXXX/XX, B. B., Q. F. L. Š. XX, Č. v konaní o zaplatenie 12 000,- € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 12 000,- € s 9%-ným úrokom z omeškania ročne od 21.2.2009 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 1 414,82 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľky JUDr. Ladislav Ščury, advokáta AK Čadca, Mierová 1725, Čadca.

o d ô v o d n e n i e :

Predmetom sporu bol návrh navrhovateľky zo dňa 10.11.2011. V návrhu navrhovateľka žiadala, aby jej zaplatil odporca sumu 12 000,- € s 9%-ným úrokom z omeškania od 21.12.2009 do zaplatenia. Skutkový základ uplatneného nároku bol ten, že odporca bol zamestnaný vo firme navrhovateľky F.-F., Č. ako obchodný zástupca. V rámci mimopracovnej činnosti dohodol fiktívne obchody s H. Ú. V. B. B. a firmou K. V. J. Q.. Spôsobil podvod s výrobkami a tovarom navrhovateľky vo výške 14 227,40 € a to tým spôsobom, že fingovane predložil navrhovateľke objednávku za účelom predaja tovaru H. Ú. V. B. B.. Navrhovateľka tovar zabezpečila od svojich dodávateľov, aby mohol byť odpredaný v rámci tendra H. Ú. V. B. B.. Pred odvezením tovaru zo sídla navrhovateľky v Čadci do Banskej Bystrice sa odporca priznal, že objednávka je iba fingovaná. Priznal, že H. Ú. V. B. B. si tovar nikdy neobjednal. Ďalej odporca spôsobil navrhovateľke škodu vo výške 9 059,71 € a to podvodným konaním, predložil navrhovateľke fiktívnu objednávku na predaj korenín a čistiacich prostriedkov do firmy K., J. Q.. Situácia sa opakovala. Odporca pred odvezením tovaru z Čadce do Rimavskej Soboty sa priznal navrhovateľke, že ide o podvod, o fingovanú objednávku. Ďalej odporca navrhovateľke neodovzdal tržbu na predaný tovar, ktorý bol majetkom firmy F. L. „-F., Č. v hodnote 5 000,- €. K tomuto konaniu sa priznal, vzniknutú škodu potvrdil v čestnom vyhlásení zo dňa 10.11.2009, v ktorom sa aj zaviazal, že škodu vráti do 20.12.2009. Navrhovateľka sa v návrhu domáhala zaplatenia skutočnej škody, ktorá jej vznikla podvodným konaním odporcu. Tovar musela vrátiť dodávateľom, časť tovaru musela predať pod cenu z dôvodu uplynutia dátumu spotreby. Uplatnila si i ušlý zisk z uvedeného tovaru vo výške 7 000,- €. Uplatnila si i zaplatenie sumy 5 000,- € Sk za tržbu ako tržbu za tovar, ktorú jej odporca nikdy neodovzdal. Odporca na výzvy navrhovateľky nereaguje. Bola nútená žalovať, preto žiada aj úrok z omeškania vo výške 9% ročne od 21.12.2009 do zaplatenia.

Na preukázanie svojich tvrdení pripojila listinné dôkazy - výzvu na zaplatenie, pokus o zmier čl. 5, čestné vyhlásenie zo dňa 10.11.2009 podpísané odporcom, v ktorom potvrdil, že v období od 16.4.2009 do 10.7.2009, kedy bol u navrhovateľky zamestnaný, spôsobil podvod s výrobkami a tovarom navrhovateľky v hodnote 14 227,40 € za účelom podvodného predaja tovaru H. Ú. V. B. B. a vo výške 9 059,71 € za účelom podvodného predaja korenín a čistiacich prostriedkov do firmy K., J. Q.. Súhrnná suma podvodu 23 287,11 €. Taktiež priznal, že ku dňu 10.11.2009 neodovzdal tržbu za predaný tovar, ktorý bol majetkom navrhovateľky v hodnote 5 000,- €. Zaviazal sa tržbu vrátiť najneskôr do 20.12.2009.

Tým mal súd preukázané, že odporca uznal záväzok na zaplatenie sumy 14 227,40 + 9 059,71 + 5 000,- €, spolu uznal záväzok na zaplatenie sumy 28 287,11 € z uvedeného skutkového základu.

Keď teda navrhovateľka z uvedenej sumy 28 287,11 € žiadala menej, ako jej patrí, má právo žiadať menej. Sama priznala, že časť tovaru vrátila, časť tovaru však predala pod cenu, časť tovaru za rovnakú hodnotu, ako kúpila, teda bez zisku, čím jej vznikol ušlý zisk. Odporca nevrátil ani tržby vo výške 5 000,- €.

Navrhovateľka pripojila ako dôkaz objednávku tovaru zo dňa 26.6.2009 čl. 8 spisu pre H. Ú. B. B. ako verejného obstarávateľa s pripojeným zoznamom tovaru na čl. 9 spisu, objednávku tovaru pre H. Ú. B. B. čl. 10 spisu, oznámenie o výsledku prieskumu trhu čl. 11, objednávka korenín a čistiacich prostriedkov pre firmu K., J. Q. čl. 12 s prílohou, ktorá obsahuje špecifikáciu objednaných korenín a čistiacich prostriedkov a ich množstvá čl. 13 súdneho spisu.

Sudkyňa doručila procesné poučenia čl. 19, 20 spisu účastníkom konania i právnomu zástupcovi. Poučenia obsahovali aj poučenie podľa § 120 ods. 4 OSP v nadväznosti na § 205a OSP.

Z lustrácie sociálnej poisťovne za čas od 1.1.2005 do 23.2.2012 čl. 30 až 32 mal súd preukázané všetky spoločnosti, ktoré odporca v uvedenom časovom období vystriedal. Medzi nimi je uvedená aj F. L. „-F., Č., IČO: XXXXXXXX od 16.4.2009 do 10.7.2009.

Dňa 11.7.2012 na čl. 50 spisu doručil odporca do súdneho spisu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že Okresný súd v Čadci vydal trestný rozkaz 2T/6/2012 z 25.1.2012, v ktorom bolo rozhodnuté o nároku poškodenej strany na náhradu škody a preto existuje prekážka rozhodnutej veci, občiansko-právne konanie je potrebné zastaviť.

V nadväznosti na § 159 ods. 3 OSP súd dospel k záveru, že neexistuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci ako neodstrániteľná vada postupu konania, pre ktorú by bolo potrebné konanie podľa § 103 OSP a § 104 ods. 1 OSP zastaviť. Z trestného rozkazu 2T/6/2012-120 zo dňa 25.1.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.3.2012 mal preukázané, že obvinenému bola uložená povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, ale podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodená F. L. bola odkázaná s nárokom na náhradu škody na občiansko-právne konanie. Okrem pripojeného spisu 2T/6/2012 trestný rozkaz je aj na čl. 75 spisu 4Cpr/2/2012.

Okrem vyjadrenia odporcu na čl. 21 spisu čo do námietky miestnej príslušnosti Okresného súdu Čadca, vyjadrenia na čl. 50 spisu čo do prekážky res iudicata v nadväznosti na konanie 2T/6/2012 a trestný rozkaz zo dňa 25.1.2012 odporca neprodukoval iné tvrdenia a iné dôkazy počas celého konania od podania návrhu 10.11.2011, ktorý prevzal dňa 9.1.2012 (čl. 20 rub) až do rozhodnutia vo veci 29.7.2014. Súd mal za to, že mal dostatočný časový priestor na to, aby produkoval tvrdenia a dôkazy. Celý postup odporcu spočíval len v procesných obštrukciách. Nedostavil sa ani na jedno pojednávanie. Na termín pojednávania dňa 16.7.2013 sa ospravedlnil dňa 19.6.2013, tri dni pojednávaním na čl. 85 spisu. Uviedol, že sa bude nachádzať na zahraničnej dovolenke, nekonkretizoval, nepreukázal. Zároveň uviedol, že si chce zvoliť právneho zástupcu, plnú moc doručí. Neučinil tak od 17.6.2013 do 29.7.2014. Pojednávanie bolo odročené. Súd vytyčil termín pojednávania na deň 18.2.2014, odporca prevzal 28.1.2014 predvolanie. 17.2.2014 na čl. 115 spisu žiadal odročiť pojednávanie z dôvodu práceneschopnosti. Predložil potvrdenie na čl. 116 spisu od F. U. A., ktorá mu potvrdila, že nie je

schopný bez závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania dňa 18.2.2014 na Okresnom súde v Čadci bez toho, že by konkretizovala, z akého dôvodu. Túto skutočnosť nebolo možné zistiť ani z dokladu o PN čl. 117 spisu. Potvrdenie však malo náležitosti § 119 OSP, preto súd mailovou poštou na čl. 119 spisu oznámil, že pojednávanie z dôvodov PN na strane odporcu odročuje. Napriek vedomosti o odročení pojednávania dňa 18.2.2014 sa na pojednávanie právna zástupkyňa navrhovateľky dostavila, žiadala náhradu zavinených trov konania, čo súd zamietol. Trovy nevznikli v príčinnej súvislosti s neprítomnosťou odporcu, ale v príčinnej súvislosti s tým, že právna zástupkyňa navrhovateľka si neprečítala mailovú poštu, v ktorej bolo oznámené zrušenie termínu pojednávania. Súd opätovne vytýčil termín pojednávania na deň 1.4.2014 s tým, že na čl. 126 spisu vyzval revízneho lekára Sociálnej poisťovne v Banskej Bystrici na kontrolu situácie vystavovania dokladov o PN, keď odporca vždy v príčinnej súvislosti s vytýčeným termínom pojednávania predloží doklad o práceneschopnosti. Súd tak postupoval, aby nezmaril vytýčený termín pojednávania. Žiadal o prešetrenie, či zdravotný stav odporcu skutočne je taký, že neumožňuje účasť na pojednávaní, pretože z ničoho nevyplýva, aký je jeho zdravotný stav. Napriek tomu opakovane predložil odporca potvrdenie od F. A. čl. 131, že odporca nie je schopný bez závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania dňa 1.4.2014, pripojený doklad o PN čl. 133. Opäť nie je konkretizovaný dôvod, ktorý neumožňuje odporcovi bez závažného zhoršenia zdravotného stavu sa dostaviť na pojednávanie. Nie je zrejmé ani diagnóza. Pojednávanie dňa 1.4.2014 z tohto dôvodu bolo odročené. V záujme splnenia procesných podmienok pre konanie a rozhodnutie súdu sudkyňa sa obrátila so žiadosťou na úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou čl. 147 spisu za účelom prešetrenia zdravotného stavu odporcu a za účelom prešetrovania vystavovania dokladov o PN v príčinnej súvislosti s vytýčeným termínom pojednávania. Z oznámenia na čl. 149 spisu vyplýva, že to nie je v kompetencii úradu, aby sa sudkyňa obrátila priamo na ošetrojúceho lekára. Sudkyňa vytýčila termín pojednávania na deň 29.7.2014 a zároveň, aby zabezpečila procesné podmienky pre konanie a rozhodnutie vo veci, ktorá nie je pojednávaná, rozhodnutá vinou neprítomnosti odporcu od 10.11.2011, vyzvala výzvou na čl. 154 spisu ošetrojúcu lekárku odporcu F. U. A., aby zvažila v príčinnej súvislosti s vytýčeným termínom pojednávania, či opätovne odporcovi bude vystavený doklad o práceneschopnosti, v takom prípade, aby bol konkretizovaný, pretože súd sa obráti na Ministerstvo zdravotníctva SR. Zdravotný dôvod nebol preskúmateľným spôsobom uvedený.

Pojednávanie súd neodročil na žiadosť navrhovateľky a jej právneho zástupcu z dôvodu dlhodobu plánovanej dovolenky, pretože nebola splnená podmienka podľa § 119 OSP „bez zbytočného odkladu“. Ak išlo o dlhodobu plánovanú dovolenku, ihneď túto skutočnosť boli povinní oznámiť súdu, aby súd termín pojednávania nevytýčil.

Ku dňu rozhodnutia súdu 29.7.2014 sudkyňi nebola predložená žiadosť odporcu o odročenie pojednávania, preto vo veci konala a rozhodla v neprítomnosti navrhovateľky, právneho zástupcu navrhovateľky, odporcu v nadväznosti na § 101 ods. 2 OSP, § 119 OSP. Vychádzala z listinných dôkazov, podaní v spisovom materiáli a z pripojeného trestného spisu 2T/6/2012.

Až po rozhodnutí vo veci sudkyňi dňa 30.7.2014 bola predložená opätovná žiadosť odporcu o odročenie pojednávania v nadväznosti na § 119 ods. 3 OSP. O tvrdení práceneschopnosti sa dozvedel dňa 23.7.2014, je pripojený doklad o práceneschopnosti, pričom sudkyňa poukazuje na tú skutočnosť, že odporca má vykázané doručenie v B.T. B., O. R. XX, kde bola aj jeho ošetrojúca lekárka F. A. a doklad o práceneschopnosti je od F. D. X., sekundárneho lekára X. O., F.. Z týchto tvrdení a z tohto dôkazu ani nevyplývajú skutočnosti, že by sa na pojednávanie nemohol dostaviť bez závažného ohrozenia života alebo zdravotného stavu. Doklad je nepreskúmateľný. Je zrejmé, že v príčinnej súvislosti s výzvou, ktorú sudkyňa doručila F. A., si zabezpečil doklad o práceneschopnosti od iného ošetrojúceho lekára, ktorému neboli známe okolnosti tejto výzvy. Aj keď ku dňu rozhodovania táto žiadosť o odročenie pojednávania súdu nebola doručená, nebola známa, súd by na takéto okolnosti neprihliadal v nadväznosti na § 101 ods. 2 OSP a § 119 OSP. Zo strany odporcu ide o opakovaný účelový postup, opakované účelové procesné obštrukcie.

Podľa článku 47 ods. 3 Ústavy SR všetci účastníci sú si v konaní rovní. Podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala a bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti

a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Nemožno však ústavné právo odporcu na prítomnosť na pojednávaní vykladať na úkor ústavného práva navrhovateľky na rozhodnutie bez zbytočných prieťahov. Tam, kde začína ústavné právo jedného subjektu, končí ústavné právo druhého subjektu. Odporca svoje ústavné právo neustále zneužíval na úkor ústavného práva navrhovateľky s procesnými obštrukciami. Súd mu vytvoril dostatočný časový priestor na to, aby sa od roku 2011 do roku 2014 k veci vyjadril, doručil dôkazy, doručil plnú moc právneho zástupcu, dostavil sa na pojednávanie. Svojou nečinnosťou sa sám obral o procesné práva. O procesné práva ho neobral súd. Takému právu nemožno poskytnúť ochranu. V opačnom prípade by sa navrhovateľka nemusela svojho ústavného práva na rozhodnutie veci bez zbytočných prieťahov domôcť. Z vykonaného dokazovania je preukázané, že v pravidelných intervaloch vždy v príčinnej súvislosti s vytyčeným termínom pojednávania odporca predložil doklad o práceneschopnosti a o nemožnosti dostaviť sa na pojednávanie. Z uvedených dôvodov súd právu odporcu neposkytol ochranu, pretože jeho postup je v rozpore s dobrými mravmi, vo veci konal a rozhodol. Zneužíva svoje ústavné právo na úkor ústavného práva navrhovateľky.

Pokiaľ ide o vec samú, vychádzal z listinných dôkazov, o ktoré navrhovateľka oprela svoj nárok a ktoré sú v súdnom spise 4Cpr/2/2012. Zároveň doslovným prečítaním v nadväznosti na § 129 ods. 1 OSP súd oboznámil aj listinné dôkazy z pripojeného trestného spisu 2T/6/2012. Prečítal trestné oznámenie F. L. s prílohami, zápisnicu o doplnení trestného oznámenia F. L., F. F., zápisnicu o výsluchu obvineného F. A., zápisnicu o výsluchu svedka F. L., dodacie listy, o výsluchu svedka F. F., L. D., F. Q., D. D. Š., F. V., fotodokumentáciu, kde boli zadokumentované SMS správy od užívateľa mobilného telefónu XXXXXXXXXXXX na telefón F. L. XXXXXXXXXXXX nafotené dňa 9.12.2011 na OR PZ v Čadci. Z úradného záznamu na čl. 76 vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že XXXXXXXXXXXX patrí L. A.. Z fotokópii SMS správ vyplýva, že F. A. dlh uznával, prosil o predĺženie lehoty splatnosti. F. A. síce do trestného spisu podal vysvetlenie na čl. 29 a nasl. spisu, ale proti trestnému rozkazu nepodal odpor. Z výpovedí ostatných svedkov vrátane poškodenej navrhovateľky vyplýva, že skutkový stav v rámci trestného konania bol ustálený v skutkovej podstate trestného činu tak, ako uvádza navrhovateľka v návrhu. Výpovedami svedkov v trestnom konaní a listinnými dôkazmi, ktoré sú pripojené v spise 4Cpr/2/2012 a 2T/6/2012 mal súd preukázanú pravdivosť tvrdení navrhovateľky.

Podľa § 135 ods. 1 OSP súd je viazaný „...rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt, postihnutelný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal...“.

Vzhľadom k uvedenému sa súd cítil byť viazaný trestným rozkazom 2T/6/2012-120 zo dňa 25.1.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.3.2012 a ktorým bolo rozhodnuté, že F. A., teda odporca je vinný, pretože spáchal prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona a sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona za skutok, ktorým sa súd taktiež cítil byť viazaný, pretože bol preukázaný v rámci trestného konania:

1) Ako zamestnanec podnikateľského subjektu F.-F. F. L. s miestom podnikania Š. XXXX, Č., zamestnaný v pozícii obchodného zástupcu v presne nezistené dni v mesiaci jún 2009 v prevádzke firmy v obci H. Č.. XXX, H.. Č. predložil majiteľke uvedenej firmy F. L. ním vypracované fiktívne objednávky datované na deň 19.6.2009 a 26.6.2009 na nákup konkrétnych čistiacich výrobkov a hygienických potrieb pre objednávateľa H. Ú. B. B. ako aj fiktívnu objednávku datovanú na deň 28.5.2009 na nákup konkrétnych čistiacich výrobkov a korenín pre spoločnosť K., J. Q., kde na základe uvedených fiktívnych objednávok F. L. všetok tovar uvedený na objednávkach na náklady svojej firmy zabezpečila za účelom jeho dodania pre objednávateľov, kde po zistení, že ide o fiktívne objednávky, bola táto nútená vrátiť zaplatený tovar so stratou, resp. ho odpredať za zníženú cenu, rovnako tak jej vznikli nadbytočné náklady s tým spojené vrátane ušlého zisku, čím spôsobil podnikateľskému subjektu F.-F. F. L. s miestom podnikania ulica Š. XXXX, Č.T. škodu v sume pribl. 6 288,41 €.

2) Ako zamestnanec podnikateľského subjektu F.-F. F. L. s miestom podnikania Š. XXXX, Č., zamestnaný v pozícii obchodného zástupcu v presne nezistené dni v mesiaci jún 2009 prevzal v prevádzke firmy v obci H. Č.. XXX, H.. Č. bližšie nezistený tovar, a to čistiace prostriedky, drogistický tovar a koreniny v celkovej hodnote 5 082,90 €, ktorý mu bol zverený za účelom jeho odpredaja, kde tovar následne

odpredal, pričom zisk z predaja neodovzdal prevádzke firmy, ale si ho ponechal pre vlastnú potrebu, čím spôsobil subjektu F.-F. F. L. s miestom podnikania ulica Š. XXXX, Č. škodu v sume 5 082,90 €.

Tvrdenia uvedené v návrhu sú zhodné s ustáleným a právoplatným skutkovým stavom, skutkovou podstatou trestného činu, ktorá v trestnom konaní bol preukázaná, preto súd mal za to, že nesporným spôsobom je zistený skutkový stav, ktorý tvrdí navrhovateľka v návrhu. Proti trestnému rozkazu odporca ako obvinený nepodal odpor, teda nespochybnil ani skutkovú podstatu trestného činu, ktorá takto bola preukázaná.

Túto skutkovú podstatu trestného činu, ktorou sa súd cítil byť viazaný, poňal aj ako základ nároku na náhradu škody, s ktorou bola navrhovateľka odkázaná v rámci trestného konania na občiansko-právne konanie. V tomto smere súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že za prečin podvodu a prečin sprenevery bol odporcovi ako obvinenému uložený trest uznesením Okresného súdu v Čadci odpustený trest na základe rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky o amnestii. Dňom 2.1.2013 sa na odporcu hľadí ako keby nebol odsúdený (§ 474 Tr. por.).

Na základe uvedenej amnestie však nebolo konštatované, že odporca trestný čin nespáchal. Bol mu odpustený trest za spáchaný trestný čin. Rovnako nebol amnestovaný ani nárok navrhovateľky na náhradu škody spôsobenej trestným činom. S nárokom bola odkázaná na občiansko-právne konanie. Pri preukázaní svojho nároku na náhradu škody má právo využiť všetky dôkazy, ktorými môže preukázať svoj nárok, teda aj výsledky trestného stíhania, aj keď bolo amnestované (§ 125 OSP). Rovnako, aj keď bol odporca amnestovaný čo do výroku o treste, v nadväznosti na § 135 ods. 1 OSP „... ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov a kto ich spáchal...“.

Súd sa cítil byť viazaný tým, že trestný čin bol spáchaný, spáchal ho odporca, nárok na náhradu škody zodpovedá skutkovému stavu trestného činu, teda škoda bola spôsobená trestným činom.

V čase, kedy odporca škodu navrhovateľke spôsobil, bol zamestnaný vo firme F. L. F.-F., Č., D.: XXXXXXXXX ako obchodný zástupca. Bol teda v pracovnom pomere. Tento záver mal preukázaný aj ilustráciou v sociálnej poisťovni čl. 30, 31 spisu, z ktorej vyplýva, že v pracovnom pomere u navrhovateľky bol od 16.4.2009 do 10.7.2009. Tomu zodpovedajú listy H. Ú. B. B. zo dňa 26.6.2009, 19.6.2009, 28.5.2009, objednávka spoločnosti K., J. Q. a čestné vyhlásenie F. A. zo dňa 10.11.2009 overené notárom.

Navrhovateľka nepredložila, že mala uzavretú dohodu o zodpovednosti zamestnanca za schodok na zverených hodnotách, ktoré je povinný vyúčtovať a súd preto vychádzal zo všeobecnej zodpovednosti pracovníka na náhradu škody.

Podľa § 179 ods. 1 Zákonníka práce zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinnosti pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie, okrem prípadov uvedených v § 182 a 185.

Podľa § 179 ods. 2 Zákonníka práce zamestnanec zodpovedá aj za škodu, ktorú spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že navrhovateľka uniesla dôkazné bremeno na preukázanie, že odporca zodpovedá za vzniknutú škodu, pretože ju spôsobil pri plnení pracovných povinností. Zamestnancovo zavinenie preukázala uznaním porušenia povinnosti samotným odporcom, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi. Vzhľadom ku skutočnosti, že škodu spôsobil podvodným konaním, je

potrebné aplikovať aj § 179 ods. 2 Zákonníka práce, teda škodu spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

Úspešným účastníkom konania je navrhovateľka. Podľa § 142 ods. 1 OSP jej patrí plná náhrada trov konania. Trovy konania súd priznal v nasledovnej výške, ktorú považoval za výšku, ktorá je v súlade so zákonom - vyhláškou č. 655/2004 Z.z., vo výške preukázaných trov konania a účelne vynaložených trov konania:

Plná moc je z roku 2011 (čl. 4) a návrh bol podaný dňa 10.11.2011 (čl. 1). Súd preto nepriznal ani jeden úkon právnej pomoci v roku 2010 (pri pokuse o zmier zo dňa 3.6.2010 - čl. 5). Okrem už uvedených dôvodov chýba aj dôkaz o realizácii úkonu - doručienka.

Priznal v roku 2011 úkony právnej pomoci 294,55 (287,14 € + 7,41 € režijný paušál):

- prevzatie veci (plná moc zo dňa 3.6.2011 - čl. 4) 294,55
- návrh zo dňa 10.11.2011 (čl. 1) 294,55

Úkon ďalšej porady zo dňa 5.11.2011 nepriznal, lebo nie je účelný. Dňa 3.6.2011 bola udelená plná moc, ktorá v sebe zahŕňa prevzatie veci, prípravy zastúpenia a prvú poradu so zastúpeným. Medzi prevzatím veci 3.6.2011 a podaním návrhu 10.11.2011 nebola účelná ďalšia porada dňa 5.11.2011 a ani nebola preukázaná jej realizácia.

Priznal v roku 2012 úkony právnej pomoci (287,14 + 7,63):

- úkon námietky miestnej nepríslušnosti OS BB zo dňa 24.2.2012 (čl. 36) 294,77

Nepriznal žiadosť o vyznačenie právoplatnosti - čl. 54, pretože nie je úkonom právnej pomoci definovaným v zákone, rovnako vyjadrenie k námietke zaujatosti (čl. 58).

Priznal v roku 2013 úkony právnej pomoci vo výške 294,95 € (287,14 + 7,81):

- odvolanie proti uzneseniu (čl. 92) 294,95

Súd nepriznal úkony preštudovanie spisov zo dňa 23.4.2013, vyjadrenie k vyjadreniu zo dňa 9.7.2012, odpoveď na žiadosť súdu zo dňa 2.1.2013, 25.4.2013, odpoveď na výzvu súdu 6.12.2013, pretože nejde o úkony právnej pomoci vo veci samej podľa § 14 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a ani o účelne produkované úkony (všetky tvrdenia a dôkazy majú byť produkované v prvom úkone, ktorý patrí účastníkovi).

Priznal v roku 2014 úkony právnej pomoci vo výške 295,18 € (287,14 + 8,04).

V roku 2014 súd ani jeden úkon nevyhodnotil ako účelne vynaložený úkon právnej pomoci.

Ďalšia porada 5.2.2014 nebola potrebná, keďže nebolo pojednávané a ani nebola preukázaná jej realizácia. Návrh na vykonanie dôkazu - pripojenie trestného spisu 2T/6/2012 (10.2.2014) nie je úkonom právnej pomoci vo veci samej, ani účelný úkon (§ 79 ods. 1, 2 OSP - všetky tvrdenia a dôkazy mali byť uvedené už v návrhu). Návrh na uplatnenie zavinených trov konania - 19.2.2014 (čl. 121) je neúčelným úkonom právnej pomoci. Mailovou poštou bolo právnemu zástupcovi navrhovateľky dňa 18.2.2014 o 8.54 hod. oznámené odročenie pojednávania, čo vyplýva z čl. 119 spisu, zo zápisnice o pojednávaní dňa 18.2.2014 a z uznesenia o nepriznaní zavinených trov (čl. 144), napriek odročeniu na pojednávanie dňa 18.2.2014 o 12.00 hod. sa právna zástupkyňa navrhovateľky nemusela dostaviť, neprečítala si mailovú poštu, úkon nie je účelne vynaložený. Ani účasť na pojednávaní dňa 29.7.2014 nie je účelne vynaložený úkon právnej pomoci. Súd ho nepriznal. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 29.7.2014 vyplýva, že pojednávanie bolo začaté o 12.00 hod., koncipient oznámil, že cestuje zo Žiliny (úradný

záznam asistentky čl. 165), ktorý ako vyplýva zo zápisnice, oznámila sudkyňi tesne pred vyhlásením rozsudku o 12.30 hod. Sudkyňa konala, aj rozhodla v neprítomnosti účastníkov a právneho zástupcu navrhovateľky. Zápisnica ukončená o 12.35 hod., po jej ukončení o 12.35 hod. vstúpil do pojednávacej miestnosti právny zástupca navrhovateľky.

Iné úkony právnej pomoci neboli podľa § 151 ods. 1 OSP uplatnené a vyčíslené, preto neboli ani priznané.

Celkom súd priznal:

$294,55 + 294,55 + 294,77 + 294,95 = 1\,178,82 \text{ €} + 20\% \text{ DPH } 236 \text{ €} = 1\,414,82 \text{ €}$.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.